

עת"א 6840/10/17 - אליו בנעימים, נגד שרות בתי הסוהר, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

25 אוקטובר 2017

עת"א 17-10-6840 בנעימים(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'

בפני כב' השופט רון שפירא, סגן נשיא

העוטר
אלחו בנעימים, (אסיר)
ע"י ב"כ עו"ד גב' חן המאירי

נגד
1. שרות בתי הסוהר
2. מדינת ישראל

פסק דין

הרקע לעתירה וטענות הצדדים:

העוטר הגיש עתירת אסיר שענינה סירוב המשיב לשלו בנסיבות חופשיות.

29.6.17 העוטר מרצה עונש מאסר בגין סחר בסמים לתקופה של שנה ו-4 חודשים. התקבל בבית סוהר כרמל בתאריך לאחר שנפלט מבית סוהר חרמון בשל סיורבו להשתלב בטיפול. משולב באגף נ"ס וmousek במסגרת החינוך במדרשה.

העוטר טוען כי זהו מאסרו הראשון והוא שווה בגין נקי מסמים, מוסר בדיקות שtan נקיות, נעדר דוחות שימושתו או חמם"ן שלילי. טוען כי אין לו כל עבר רלוונטי בגין עבירות שימוש בסם והוא משולב במסגרת לימודים בחינוך וכן בקבוצה טיפולית "מודעות". טוען כי לאורך כל תקופה שחררוו בתנאים, משך כ-4 שנים עד כניסה למאסר, הקפיד להיות מטופל במסגרת טיפולית ובכלל זה מרכז "התחלת חדש". כל זאתה עת לא נפתחו לו תיקים, הוא מסר בדיקות שtan נקיות ועבד בעבודה נורמטיבית. טוען כי העוטר הציג עצמו במסגרת ניהול התיק כמה שימוש בסמים על מנת לאפשר לו להשתחרר לחЛОפת מעצר בתחום הסמים, אך אין עדות אובייקטיבית כי הוא משתמש או השתמש בעברו בסמים. טוען כי העוטר ניהל במשך 54 שנות חייו חיים נורמטיביים, הקים משפחה ואין לו עבר רלוונטי או בדיקות שtan מלוכלכות. لكن טוען כי קביעת המשיב כי העוטר אינו זכאי להשתלב בסביבה חופשיות בשל אי שילובו בטיפול בתחום ההतמכויות אינה יכולה לסקון. טוען כי בהעדר מסוכנות מן העוטר ומהוועה עשו כל שלאל ידו כדי לתפקד בצורה מיטבית במאסר, החלטת המשיב שלא לשלו בנסיבות חופשיות אינה סבירה.

המשיב טוען כי מעון בכתב המשפט וتسקיר שירות המבחן עולה כי העוטר החל להשתמש בסמים מסווג גראס וחשייש לאחר שחררו מצה"ל ובמהלך השנים השימוש העמيق והפרק לאנטנסיבי ומתרחש. כן טוען כי עולה כי קצינת המבחן והמתפל בתחום ההתמכויות, אלו פנה העוטר באופן פרטני, הציבו על בעית התמכרות של העוטר לסמים. טוען כי גם

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

בمعدן ועדת המיון המוקדמת למסר דיווח העותר על ריקע התמכרותו לסמים והוצע לו לשלבו בבית סוהר חרמון לצורכי המשך טיפול בתחום ההתמכרות והוא הסכים בתחליה אך עם קבלתו לחroman חזר בו וביקש לעזוב את המחלקה. על כן, נטען כי מדובר באינפורמציה שנמסרה על ידי העותר לאורך זמן ולגורמים שונים. נטען כי העותר התקבל בבית סוהר כרמל בתאריך 29.6.17, תחילה שולב באגף משתלבים וכעת משולב באגף נ"ס. מועסק במסגרת החינוך במדרשתה. עם קליטתו המשיך לשலול שימוש בשםם וצורך בטיפול בתחום ההתמכרות, סירב לטיפול גמילה ולקבוצת הינה לבוגרתה. הופנה לקבוצות מודעות אשר אינה עונה על צרכיו הטיפוליים. נטען כי חוו"ד נרקולוג מתיחסת להיבט הפיזי בלבד בעית ההתכירות ואינה מתיחסת להיבט הפסיכו-סוציאלי התנהגותי של בעית ההתכירות.

המשיב טוען כי על פי הנתונים הקיימים בידיו קיימת בעיה בתחום השימוש בשםם והעוטר זוקק לטיפול עמוק ובהעדר טיפול בתחום עליו דיווח מרוצצת השנים לא בשלו התנאים ליציאתו לחופשות. המשיב מצין כי בקרוב הסובלים מבעיית התמכרות קיימת נטייה להכחשה ומגמות אחרות בהציג הבעיה במטרה להשגת רוח משני. נטען כי העוטר שולל כוונת בעיה של שימוש בשםם אולם החומר המצוי בתיקו מצביע על אינפורמציה מגמית ומהימנת מוגבלת. לכן נטען כי מבלי שעבר טיפול בתחום ההתמכרות רמת מסוכנותו נותרת בעינה. במידה שייתר לטיפול בדףו כמי שעה באבחונים השונים, ניתן יהיה לבחון את יציאתו לחופשות בהמשך.

דין ומסקנות:

לאחר שבחןתי את טענות הצדדים ואת החומר שהוגש לעוני הגעתו למסקנה כי יש לדחות את העתירה. לא ניתן לקבוע בנסיבות המקרה כי החלטת המשיב התקבלה על בסיס תשתיית עובדתית חסורה, הינה בלתי סבירה או כי נפל בה פגם מצדיק התערבות.

מדו"ח חוות הדעת שהוגש לעוני על ידי המשיב עולה כי העוטר מסר במספר הזדמנויות כי הוא סובל מבעיית התמכרות לסמים. כך מסר במסגרת ההליך הפלילי שה坦נהול ולקצינת שירות המבחן והוא אף פנה לטיפול פרטי. כן אמר זאת בזאת מטעם מוקדמת בתחלת מאסרו והוא אף הסכים תחילה להשתלב בטיפול, אך לאחר מכן חזר בו. כפי שציין המשיב, מדובר במידע שנמסר על ידי העוטר לאורך זמן ולגורמים שונים.

על כן, לאור המידע שהתקבל מיד' העוטר עצמו כי הוא סובל מבעיית סמים, לא ניתן לקבוע כי החלטת המשיב שלא להוציא את העוטר לחופשה טרם קבלת טיפול בעית הסמים הינה החלטה בלתי סבירה. יצוין כי שילוב בסביבה חופשיות הינו פריבילגיה השמורה לאסירים שהתנהגוthem במהלך ריצוי מאסרו הינה טוביה תוך התחשבות במסוכנות האסיר לשלם הציבור.

"**לאסיר אין זכות קניה לצאת לחופשה - גם לא חופשה מיוחדת - וההחלטה אם לאשר חופשה כזו אם לאו נתונה לשיקול דעתם של הנורמים המוסמכים אצל המשיבה. אלו נדרשים לאזן בין ההגנה על שלום הציבור מפני מסוכנות האסיר, לבין חשיבות יציאתו של האסיר לחופשה המבוקשת (ראו: רע"ב 2440/15 קבוצה נ' שירות בתי הסוהר, [פורסם בנובו] פיסקה 4 (08.04.2015); רע"ב 2020/15 נדב נ' שירות בתי הסוהר, [פורסם בנובו] פיסקה 11 (03.08.2015)). ב- רע"ב 8267/10 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנובו] (22.12.2012). בברתנו, השופטת (כתארה אז) מ' נאור, קבעה בהקשר זה כך:**

עמוד 2

"... ה^רב^יקורת השיפוטית על החלטה בנוגע ליציאת אסיר לחופשות הננה זהירה ומצווצמת לבחינה האם מדבר בהחלטה בלתי סבירה, האם היא מבוססת על שיקולים בלתי סבירים או האם נפל בה גם אחר המצדיק התערבות..." (שם, בפסיקאות 6-7)".

[רע"ב 16/4200 סבן נ' מדינת ישראל (3.5.2016)].

כאמור, בנסיבות העניין, לא מצאתי כי נפל בהחלטה המשיב גם המצדיק התערבות או כי מדובר בהחלטה בלתי סבירה המבוססת על שיקולים בלתי סבירים. לא ניתן לקבל את טענת העותר כי טען לביעית סמים והטעה את ביהם"ש במסגרת ההליך הפלילי, אך כתת יש להאמין לו כי אכן סובל מבעיית סמים ולבטל את ההחלטה המשיב על בסיס טענת העותר. כאמור, העותר טען בהזדמנויות שונות ולפניהם גורמים שונים כי הינו סובל מבעיית סמים ואין די בבדיקה פיזית המעידת על העדר שימוש בסמים כדי להצביע על כך שהעותר איננו זוקק לטיפול התנהגווי בעקבית התמכרות שעיליה העיד במספר הזדמנויות לפני גורמים שונים. טענתו כתת כי הציג בעבר מצג שווה כדי לזכות ברוחם משני גם מחזקת את האפשרות הסבירה כי גם כתת הוא מצג מצג שאינו מדויק לצרכי השגת רוחחים.

המשיב קיבל החלטתו על בסיס דוחות ומידע שנמסרו ע"י העותר עצמו וע"י גורמי מקצוע. מדובר בהחלטה שהתקבלה במסגרת סמכיות שב"ס משיקולים ענייניים. על כן, לאור המפורט לעיל, אין מקום להתערב בהחלטה המשיב. העתירה נדחתת.

המציאות תעבור עותק החלטה זו לב"כ הצדדים ולעוטר באמצעות שב"ס.

ניתן היום, ה' חשוון תשע"ח, 25 אוקטובר 2017, בהעדר הצדדים.

ר. שפירא, ס. נשיא